

DRUŽINA NAS DRUŽI

MARUČA ZURC ČEČ

(Govor na obletnici Slovenskega doma v San Martinu, v nedeljo, 20. maja 2007)

Imaš čas za kavico? Se dobimo ob kavi? Pridi na mate ali še bolje — veni a tomar unos mates. Pa ni potrebno nobene velike gostije, ne priprave, če doma sprejememo prijatelja. Tudi nikakršnega čiščenja, da odpremo vrata prijatelju.

Kako srečen je človek, če ga nekdo pričakuje. Zadosti je samo oseba, ki ji lahko vse povemo, ki ji lahko brezpogojno zaupamo, ki o njej vemo, da misli na nas. Kajti prijateljstvo te mobilizira, te kliče k dejanjem in k odgovornosti.

Mnogokrat pa se še najlepše razmerje prijateljstva zamaje. Že majhen nesporazum, vsakdanja človeška slabost, nespretnost ... povzroči težave, žalost in vznemirjenje. Le ponovni in nenahni izkazi ljubezni prijatelja spet pomirijo in pomagajo, da ne pride do resne odtujitve in razkola.

Tudi razmerje med Bogom in človekom se lahko zrahlja. Vsak dan se dogaja toliko stvari, ki nas oddaljujejo od Njega. Novi maliki: čim več imeti, čim več uživati, čim več potrošiti ... nas izčrpavajo.

Dostikrat se človek v prijateljstvu tudi globoko razočara. Zakaj? Zato, ker ni ljubil osebe, ki jo ima pred seboj, ampak nek „ideal“, ki si ga je ob tej osebi ustvaril. Ne! Izmišljenih ljudi ni! Vzemi vsakega takega kakršen je, da se ne boš varal s svojimi iluzijami.

Tako je tudi pri vas v San Martinu. Prijateljstvo druží — nas, prijateljstvo — družina.

Kje se dobiva družina? Že zjutraj pri zajtrku. Tako kakor vi ob nedeljah, ob praznikih, ob obletnicah, pri skupnih zajtrkih po sveti maši.

Pravijo da če dobro zajtrkuješ imaš potem energijo ves dan. Prav tako če se srečujemo v domu po maši pri zajtrku, koliko stvari se lahko pomenimo, organiziramo in gremo polni energije z delom naprej.

Ker smo pa, kakor mi je rekel modri mož, kot ena velika družina, se včasih tudi pripravamo, drug za drugega molimo, se veselimo in z ostalimi sočustvujemo. Morda to opazimo le v težkih trenutkih, ko se sploh ne zavedamo, da imamo toliko prijateljev; ali v veselju, ko so spet prijatelji ob nas ...

Zato pa ne smemo pozabiti kakšno važnost ima družina v tej skupnosti, ki deluje v prid prijateljstvu: glavni cilj je pa ljubezen do bližnjega. Tista ljubezen, ki so nam jo starši dali, nas učili vrednot življenja, žrtvovanja do drugega, ljubezen do Slovenije in Argentine. Ljubezen do vsega, kar nam je dal Bog: vero, kulturo, svobodo.

Vse to je tako težko sprejemati v tem materialističnem, tehnološkem, globaliziranem svetu, v katerem ni časa za drugega.

Mi se pa še zbiramo pri nedeljskih mašah, na sestankih, mladi pripravljajo kulturne prireditve. Namesto, da gredo po klubih ali „boliches“. Po ure in ure pripravljajo luči, sceno in glasbo za naše programe. Ure prebite, v katerih se lahko pride do prijateljstva, pa tudi do kaj več. Pevske vaje, folklorne skupine, športna treniranja, vaje za igre

nam dajejo priložnost prijateljstva, pa zakaj ne, tudi ustanavljanja novih družin, ki si želijo sodelovati v tej VELIKI DRUŽINI.

Gospod Vinko Kobal nam v knjigi „Srečanje“ takole pove: „Srečanja ustvarijo možnosti za razne odnose med ljudmi in stvarmi. Iz spleta odnosov se porajajo skupnosti. Če ni srečanja, ni odnosov in ni skupnosti in seveda s tem tudi osnovne skupnosti, ki je družina in vseh ostalih širših skupnosti. Nesrečen sem, če se ne morem z nikomer srečati.“

Ali je slučajno v slovenskem jeziku beseda srečanje izpeljanka iz „sreče“ ali je to v duhu našega jezika, ne vemo, vendar pa nam prav to sozvočje pomaga, da razumemo pomen srečanja za naše življenje.

Srečanje prinaša tudi veselje v življenje, saj se iz njega rodijo varne in trdne skupnosti. To so prostori bivanja, za katere se trudimo, jih ohranjamo in utrjujemo. V enostavni in majhni skupnosti najdemo veliko možnosti, da se vzgajamo za nove odnose. Ta tok osebne sreče se pretaka še naprej v druge skupnosti.

Pri srečanju se začne rast in zorenje za vsakršno vrsto skupnosti. Tam se začne pouk za pozorne, razumevajoče in obzirne odnose. Srečanje je nastavek, iz katerega se bo razvila sposobnost bodisi za odnose v družini, bodisi v širši družbeni skupnosti, pa tudi v poklicnih dejavnostih.

D. Carnegie nam da pet nasvetov kako si pridobiti prijateljev. Pet načinov, kako se ljudem prikupiš:

1) Iskreno se zanimaj za ljudi, ki so v tvoji bližini. - Kdor se ne zanima za ljudi, ki jih srečuje, bo imel v življenju veliko težav in povzročil tudi veliko gorja.

2) Smehljaj se! - Smehljaj ne stane nič, prinese pa veliko. Ne osiromaši tistega, ki ga daje, obogati pa tistega, komur velja. Je kakor blisk, a se v spomin vtisne za zmeraj. Vnaša srečo v skupnost in izraža prijateljstvo. Ne da se kupiti, ne izprostiti ali ukrasti: pravi smehljaj pride le iz srca.

3) Upoštevaj imena ljudi. Lastno ime je vsakemu človeku najpomembnejša beseda na svetu.

4) Bodi poslušalec in spodbujaj druge, da bodo govorili o sebi. - Če hočeš, da bi te prezirali upoštevaj naslednji recept: Nikogar ne poslušaj in govori vedno o sebi. Če kdo govori mu takoj vskoči v besedo in ga prekini sredi stavka.

5) Govori o tistem, kar zanima sobesednika. Izbiraj tako temo pogovora, ki bo vsakega spodbudila k besedi. - Utrjuje v sočloveku zavest in občutek pomembnosti.

Mislím, da je tako, kakor nam pravijo tisti, ki nas gledajo od zunaj: Ne veste kaj imate, ko imate to DRUŽINO. Lahko rečem Sanmartinska družina. V ta dom hodite že tretji, četrti rod. To ni zaman. V prijateljstvu se še družite, da se bomo še dolgo lahko tako pogovarjali ob kavici ali mateju in na koncu lahko rekli o sebi kakor slikar Rihard Jakopič: „Živel sem in delal napake, toda ljubil sem“.

O dvojezičnih krajevnih napisih

Gusenbauer in Janša

Avstrijski kancler Alfred Gusenbauer, ki je bil na prvem obisku v Sloveniji, se je v Ljubljani srečal s predsednikom vlade Janezom Janšo, predsednikom republike Janezom Drnovškom, predsednikom DZ Francetom Cukjatičem in strankarskim kolegom, predsednikom SD Borutom Pahorjem. Sestal se je tudi s predstavniki nemško govoreče skupine v Sloveniji in predstavniki avstrijskega gospodarstva v Sloveniji.

V kabinetu predsednika vlade Janeza Janšea so potrdili, da so bili dvojezični topografski napisi na avstrijskem Koroškem ena izmed tem pogovorov predsednikov obeh vlad.

Konkretnega predloga avstrijske strani glede dvojezičnih topografskih napisov tokrat še ni bilo na mizi. Janša je sicer v začetku maja izrazil pričakovanje, da bo obisk avstrijskega kanclerja tudi v znamenju novega predloga rešitve. Premiera sta spregovorila tudi o dvostranskemu sodelovanju, slovenskemu predsedovanju EU v prvi polovici leta 2008 in aktualnih evropskih temah, kjer imata državi zelo podobna stališča.

Gusenbauer je še opozoril, da ne gre samo za vprašanje dvojezičnih napisov, pač pa gre za del celotnega paketa za izboljšanje sobivanja na avstrijskem Koroškem. Kot je dodal v izjavi za medije, bo imel odločilno besedo avstrijski parlament. Premiera sta govorila še o številnih temah, od dobrega dvostranskega sodelovanja med državama do gospodarskih in evropskih tem, kjer vladi večinoma delita skupna stališča.

Podpora kandidaturi se širi

Svet SDS je na seji v Velenju soglasno podprl kandidaturu Alojza Peterleta za predsednika države, je po končani seji v izjavi za medije povedal predsednik stranke in predsednik slovenske vlade Janez Janša. Peterletovo kandidaturu za predsednika države je 8. maja podprl tudi izvršilni odbor SDS. Na seji je Peterle, ki je sicer član NSi, članom sveta predstavil svojo vizijo delovanja predsednika države. Lojze Peterle, ki namerava kandidirati na jesenskih predsedniških volitvah, je izrazil veselje nad tem. Po njegovem mnenju to ne bo zadnja stranka, ki bi ga podprla. Poudaril je, da je kandidat državljske liste, in da gre njegova kandidatura čez okvire pomladnih strank. Po njegovem mnenju je prav, da se njegova kandidatura ne doživlja kot blokovska.

Pojasnil je tudi, da so njegove politične izkušnje, domač in zunanji ugled ter zveze, ki jih ima po svetu, njegova prednost. „Kar zadeva sam program pa je moje osnovno izhodišče slovenska ustava, zlasti njeni prvi členi, ki govori, da je Slovenija demokratična, socialna in pravna država. Na vseh teh točkah je treba delati še naprej, tudi na najvišji državni ravni,“ je poudaril Peterle.

Dodal je tudi, da v ospredje postavlja vlogo predsednika, ki mora biti predsednik vseh državljanov; „biti je treba pozoren tudi na slovenske državljske, ki živijo izven Slovenije, in skrbeti za odnos oblasti oz. delati v skladu z ustavnimi pristojnostmi“.

„V času predsedovanja Slovenije EU v prvi polovici prihodnjega leta si v SDS želimo na čelu države človeka, ki je evropsko verodostojen in prepoznaven, želimo si na tej funkciji tudi nekoga, ki bo funkciji predsednika države povrnil verodostojnost tudi navznoter,“ je po seji sveta SDS povedal predsednik SDS Janez Janša.

Poudaril je tudi, da je stranka Peterleta kot predsedniškega kandidata podprla tudi zaradi tega, ker je evropsko razpozna-

ven politik, ki je tudi eden od podpredsednikov Evropske ljudske stranke (EPP).

„Običajno se, ko se govori o Lojzetu Peterletu, začne z navajanjem, da je bil predsednik prve slovenske demokratične vlade, ob tem pa se pozablja, da je bilo potrebno za to, da je Slovenija izvolila demokratično vlado, še prej storiti marsikaj,“ je dejal Janša.

Pojasnil je tudi, da se je na tej podlagi politični prostor razširil, nastale so prve politične zveze, razpisane so bile tudi volitve, na katerih je nastopila koalicija DEMOS. Po Janševi oceni je bila torej dolga pot, preden je Peterle postal predsednik prve slovenske demokratične vlade in ravno ta pot je tista, ki je ustvarjala dolgoročne temelje za sodelovanje pomladnih strank.

Peterletu sta na novinarski konferenci pretekli ponedeljek, 21. maja podporo izrazila tako Gianni Rijavec, ustanovitelj mednarodne fundacije Beli golob, tudi v imenu fundacije, kot maratonski plavalec Martin Strel.

Sporazum z Italijo

Vodji slovenske in italijanske diplomacije, Dimitrij Rupel in Massimo D'Alema, sta v ponedeljek 14. t. m. v Bruslju ob robu zasedanja zunanjih ministrov EU podpisala memorandum o sodelovanju na številnih področjih, s poudarkom na energetiki, varstvu okolja in prometu. Slovenski minister je še posebej zadovoljen, saj sporazum „odpira možnost nepretrganega sodelovanja in posvetovanja med vladama na najpomembnejših področjih“.

Sporazum je prvi te vrste in za Slovenijo „izredno pozitivno znamenje“, je poudaril.

„Današnji sporazum vsebuje dve pomembni sporočili - simbolično politično in praktično,“ je povedal Rupel. Politično sporočilo je, da sta si „slovenska in italijanska vlada zelo blizu“, ko gre za skupno nastopanje v EU, ter da je podpis „izraz visoke ravni naših odnosov“, je pojasnil.

Praktično pa je pomemben, ker bo omogočil kontinuirano sodelovanje na številnih področjih, med katerimi je Rupel izpostavil energetiko, okolje in promet. To so ključna področja za dve sosednji državi, je poudaril Rupel in posebej opozoril na „sodelovanje v

Jadranskem morju“.

Na področju energetike in okolja slovensko-italijanske odnose zaznamuje vprašanje gradnje plinskih terminalov. Slovenija je vseskozi ostro nasprotovala gradnji terminala na italijanski strani, sedaj pa se v javnosti pojavljajo informacije o načrtih za gradnjo terminala na slovenski strani.

Ta sporazum naj bi po neuradnih podatkih predvsem zagotovil boljše sprotno obveščanje med stranema in preprečil morebitna presenečenja tako v energetskem in okoljskem kot v sodelovanju na področju prometa, na primer pri projektu v okviru petega koridorja.

Na pomen politične razsežnosti projekta je opozoril tudi italijanski minister, ki pa je izpostavil prizadevanje obeh držav za spodbujanje procesa širitve na Balkanu. Italija in Slovenija sta namreč v EU že vseskozi povudnici za spodbujanje Srbije na njeni evropski poti. Širitev je „ena temeljnih zavez Evrope v prihodnjih letih“, je menil D'Alema.

D'Alema in Rupel

VTISI IZ SLOVENIJE

Romanje v Medjugorje (4)

Po tolikih letih in tolikih romarjih je Medjugorje že normalna romarska vas, morda mestece. V prvih letih so romarje sprejemale družine na svojih domovih, sčasoma pa so potrebe tako narasle, da niso zmogle tolikih prenočitev. Istočasno so te družine vložile svoje zasluge v prezidavo, dozidavo in tudi zidavo penzionov, v katerih romarji ponavadi prenočijo eno, dve noči. Seveda: čim hitreje je pozidano, tem hitrejši bo zaslužek. Tako se dogaja, da se na stavbah, ki niso tako stare, že kažejo znaki na hitro dodelanih zidav, ali dotrajanosti drugorazrednega materiala, ki ni bil predviden za daljšo dobo. Tako je bilo z našim penzionom, ki je lahko sprejel celotno število potnikov velikega avtobusa. Na prvi pogled sicer čisto spodoben penzion; če si si ga pa pobliže in bolj natančno ogledal, pa se je videlo, da je marsikaj narejeno „zaprn'glih“, če uporabim domač izraz.

Da nismo v Evropski zvezi je bilo razvidno tudi v jedilnici. Jedi sta stregla dva moška (eden je bil lastnik) v običajni dnevni obleki, ki z obrazom nista nikakor kazala, da smo dobrodošli in kar se drugače v Evropi ne dogaja, sta med obrokoma in obrokoma brezskrbno kadila cigarete kar v jedilnici. Eden izmed njih je prinašal sklede z juho ali s solato na tak način, da je globoko vanjo postavil svoj palec. Nekaterim je to kar apetit vzelo, čeprav ne morem zagotovo potrditi, da se je palec namakal v juhi ...

Takih pa tudi manjših nekajstanovanjskih penzionov je vse polno. Občutek je, da je vsaka hiša penzion in da je vse usmerjeno v turizem, v prenočevanje in prehrano romarjev.

A to ni bistvo našega potovanja. Nismo prišli na počitnice v hotel s petimi zvezdicami; važno je, da smo

S hriba Križevac pogled na Medjugorje

pod streho in da nismo lačni. Iz tega vidika je bila nastanitev čisto v redu.

Če že pišem o urbanistični ureditvi Medjugorja, je seveda najlepše urejen teren okoli cerkve. Ne vem, kdo je zaslužen za veliko parkirišče, veliki prostor za cerkvijo z veliko okroglo „uto“, kjer je postavljen oltar ob velikih slovesnostih in ki lahko „vzdrži“ na tisoče vernikov, pa ves park tja do kipa Vstalega. Naj bo to župnija, frančiškani ali občina — lepo je urejeno. Nekje sem videl posnetek iz 1981 in ga primerjal z današnjim: takoj za hišo so bile njive in Medjugorja takorekoč skoraj ni bilo. Presenetilo me je videti okoli dreves in grmičja kolesa, gume. Res sem se začudil, ko sem spoznal, da je vse to bilo povezano in da ima ves park kapljično namakanje („riego por goteo“).

Nasploh pa se mi je Medjugorje zdelo umirjeno, nič romarsko razpoloženo. Pa ne zato, ker bi Brezje ali Luján imela veliko večji pretok; enostavno ni hrušča, kričanja ali nagovarjanja prodajalcev. Pravijo, da je italijanskih romarjev več, kot pa ima Medjugorje domačih prebivalcev. Pa jih — vsaj tisto soboto in nedeljo — ni bilo slišati, oziroma niso bili tako glasni, kot smo navajeni, da so. Vse cene so v evrih in sprejemajo evre kot domačo valuto, kar olajša vsako kupovanje, tako prehrane, pijače ali odpustkov. Seveda so si prodajalne z odpustki med romarskimi kraji zelo podobne. Poleg takih, ki imajo medžugorsko Marijo in medžugorske posebnosti, so tudi splošni verski predmeti in slike, pa tudi taki, ki z vero nimajo nobene zveze, kot so lahko nogometni dresi hrvaške reprezentance, ali italijanskega Juventusa, španske Barcelone in še kakega drugega. Biznis je pač biznis ...

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ne volitve v provinci Rio Negro, ne ostra kampanja, ki bo čez dva tedna pripeljala do volilnih skrinj v prestolnem mestu nista mogli preteklit teden potišati škandala okoli podjetja Skanska. Celo problem stavke učiteljev v predsednikovi rodni provinci Santa Cruz se je morala umakniti na drugo mesto. Le izbruh ljudske nejevolje in požigi na železniški postaji Constitución so začasno usmerili pozornost v drugo smer.

Z imenom in priimkom.

Afera ob razkritem primeru korupcije, ki je prva velika v obdobju sedanje vlade, je pretresla temelje Kirchnerizma. Za kaj gre, smo pojasnili na tem mestu že pred dvema tednoma. Kaj je torej novega? Preiskovalni sodnik je odkril posnetke telefonskih pogovorov, kjer je korupcija jasno navedena in so omenjena tudi razna imena. Sodnik je svoje zaključke sporočil vladi (to je sedaj še dodatna afera, ki odmeva na političnem odru) in predsednik Kirchner je dva funkcionarja takoj odstavil. S tem je skušal v kali iztrgati izrodke korupcije in preprečiti nadaljnji škandal, ki se je pojavil na pragu volilne kampanje. A ni mogel zakriti dejstva, da je bilo z imenom in priimkom ugotovljeno, da namen poštenosti sam ne zadostuje in da opevana borba proti korupciji ni rodila obljubljenih sadov.

Šele začetek. Odstavljen funkcionar nista brezpomembna uradnika. Eden (Fulvio Madaro) je predsednik državne ustanove Enargas, ki ima na skrbi nadzorstvo in vodstvo na področju plina. Drugi (Nestor Ulloa) pa je funkcionar Narodne banke, zadolžen za delitev državnih podpora in subvencij. Pravkar odkrita elektronska pisma potrjujejo korupcijo in njuno odgovornost, sodna raziskovanja pa prinašajo nova presenečenja. Večina opazovalcev soglašajo, da je to šele začetek, da ni mogoče, da bi v tej aferi bili zapleteni samo dve osebi, in da je mreža korupcije mnogo bolj razsežna. Zato iščejo odgovornost še višje in te dni se je pogostokrat pojavilo ime ministra za načrtovanje (Julio de Vido), ki ima v svojem resorju izvedbo javnih del. Sestanek med predsednikom in ministrom je le še potrdil skrb, ki jo opazimo v najvišjih vladnih krogih. De Vido je bil tarča napadov ob samem začetku sedanje vlade. Opozicija je namreč že takrat vztrajala, da je neetično, da je njegova žena članica komisije, ki mora nadzorovati delovanje ministrstva in uporabo denarja. Sedaj vsa javnost pričakuje novih odtenkov afere in seveda novih imen v tem romanu.

Ognji nejevolje. Prejšnji tork, 16. maja, je prišlo do protestov in izgrediv na železniški postaji Plaza Constitución, ki je izhodišče vseh prog na južni del predmestja in države. Prekinitev delovanja zaradi tehničnih okvar je pripeljala do razdejanja in požigov, katerim je naredila konec le močan policijski poseg. Seveda tudi ni manjkalo spopadov med manifestanti in policijo. Ne bomo zanikali, da je v drugi fazi izbruhov zaznali poseg prevrtanih skupin. A prvotna jeza potnikov je prozorna in razumljiva. Kdor le malo pozna delovanje železnice ve, da je stanje nevedno človeka. V kritičnih urah dneva ljudje potujejo slabše kot živina, zamude so stalne, prekinitev železniških storitev so vsakdanji kruh in razlogi (ali izgovori) se ponavljajo. Mimo opisa dogodkov pa se je v javnosti znova porodilo vprašanje, kako da je nemogoče vzpostaviti red na železnicah. Izgovor lastnikov, da ni denarja za potrebne investicije, je majav. Država (vlada) meče ogromne vsote denarja na področje transporta, subvencije so astronomske, a tudi tukaj nihče ne nadzoruje računov podjetij. Kam gre in kako se uporablja denar subvencij, ki rastejo iz leta v leto? V zadnjih petih letih je namreč država prenesla v transportni sektor kar 5.400 milijonov pesov.

Črka K zmaguje. Le na kratko povejmo, da je na volitvah v provinci Rio Negro ponovno zmagal dosežani guverner, radikal Miguel Saiz, ki je prejel 46 % glasov. Njegov tekmeč je bil peronist Miguel Picheto, ki je dosegel 40%. Zanimivo je, da sta med volilno kampanjo oba poudarjala svojo „kirchneristično“ vero in izjavljala podporo sedanjemu predsedniku, ki pa se v kampanjo sploh ni vtaknil. Le zakaj? Kdorkoli bi zmagal, bi mu bil priliznjen in v nobenem primeru ne bi prišlo do zamere. Saiz je tako tretji radikalni guverner „K“, ki zmaga v zadnjih mesecih. Je ta vdanost iskrena in trdna? Zgodovina dokazuje, da bo splahnela kakor hitro bo potegnil drug veter. Le da zaenkrat ni zaznati drugega vetra.

In sedaj? Pretekli teden je tudi zelo odmeval odstop škofa, ki je zadolžen za vojaško pastoralo (msgr. Antonio Baseotto) in je bil v hudem sporu z vlado. Odvzemimo vero in pogledimo s političnimi očmi. Vladni krogi so hoteli dogodek prikazati kot zmago, saj odhaja osvraženi škof. Resnica pa je, da ta odstop pomeni vladni neuspeh. Kirchner je namreč navel vse sile, da bi ga Cerkev odstavila že prej. Ni hotel sprejeti dejstva, da bo Baseotto sam odstopil, ko bo dopolnil kanonično starost 75 let. O kakšni zmagi torej govorimo?

Zakaj smo tukaj?

FRANCI MARKEŽ

V začetku maja je poteklo 62 let odkar smo zapuščali domovino in postali begunci. Zapustili smo jo zato, da smo si ohranili življenje in svobodo.

Po uradni verziji takratnih komunističnih oblastnikov, smo bežali pred zaslužno kaznijo, ker smo med tujo zasedbo sodelovali z okupatorjem v borbi proti lastnemu narodu in s tem postali izdajalci.

Begunci smo pa bili prepričani, da smo se borili za dobro naroda s tem, da smo se uprli komunistični revoluciji, ki so jo izvajali partizani pod vodstvom komunistične stranke, pod raznimi imeni Osvobodilna Fronta (OF) in Narodnoosvobodilni boj (NOB).

Zakaj je torej šlo, za pravo osvoboditev naroda ali za revolucijo in prevzem oblasti?

Za boljše razumevanje medvojnih dogodkov, posebno še, če bo kdo od mlajših vzel v roke naš tedenik in bral ta članek, se mi zdi primerno, da na kratko pregledamo razmere pred vojno v Sloveniji in v sosednjih deželah in dogajanja med vojno in po njej.

Ko sem lani govoril o teh stvareh našim visokošolcem, sem jim dal napisan sledeči pregled teh dogajanj:

Po koncu 1. svetovne vojne, leta 1918, je Slovenija postala sestavni del Kraljevine Jugoslavije, skupaj s Hrvaško in Srbijo. S tem smo se Slovenci po stoletjih rešili tuje, posebno nemške nadvlade. Dokaj obmejnega ozemlja je pa ostalo pod Avstrijo — Koroška in pod Italijo — Primorska in del Notranjske.

V novi državi je narodno in kulturno življenje dobilo še poseben zagon. Vsi večji kraji so imeli svoje prosvetne — kulturne domove, v katerih so se vršile odrske predstave, pevski koncerti, telovadni nastopi. Versko življenje je bilo zelo razgibano, duhovniki so imeli velik vpliv, posebno na deželi. Politične stranke z največ pripadniki so bile: večinska Slovenska ljudska stranka (SLS), potem Liberalna Demokratska in Social Demokratska. Manjšinske so bile Krščanski Socialisti in Komunisti, ki so pa bili zelo aktivni. Krščanske stranke so imele svoja telovadna društva — Orle, liberalne pa — Sokole.

V začetkih 20 let je v sosednji Italiji prišla na oblast skrajno nacionalistična stranka: fašizem, z Mussolinijem na čelu, in na začetku 30 let je v Nemčiji s Hitlerjem zavladal nacizem. Leta 1938 je Hitler priključil svojemu Reichu sosednjo Avstrijo.

V Rusiji, oziroma Sovjetski Zvezi, kjer je zmagala komunistična revolucija leta 1917, je Stalin v tem obdobju izvajal politične čistke v katerih je dal pobiti na milijone ljudi in pa kmete prisiljeval v kolektivizacijo, ki

so se ji upirali, kar je povzročilo veliko lakoto, zaradi katere je pomrlo nad 8.000.000 ljudi. Stalin je tudi skoraj popolnoma uničil rusko pravoslavno Cerkev, duhovnike dal postreliti, cerkve pa porušil ali jih spremenil v skladišča.

Hitler je sklenil zavezništvo z Mussolinijem, pozneje z Japonsko in to so bile sile Osi (Fuerzas del Eje). Čeprav sta bila Hitler in Stalin ideološka nasprotnika, sta avgusta 1939 sklenila zavezništvo in podpisala nenapadalno pogodbo.

Vplivi teh dogodkov in posegi njih voditeljev so kasneje bistveno spremenili potek slovenske zgodovine.

1. septembra 1939 je Hitler začel 2. svetovno vojno z napadom na Poljsko, čez vzhodno mejo so pa vanjo vkorakali Sovjeti. Anglija in Francija sta zaradi tega napovedali Nemčiji vojno. S poznejšim pristopom Združenih držav Amerike, so te tri države sestavljale Zaprudne zavezničke (Los Aliados occidentales).

Za vojskovanje dobro pripravljene Nemci so od začetka zmagovali in kmalu zasedli pol Evrope, vključno Francijo. Ker sta bila Hitler in Stalin zavezniška, so komunistične stranke v zasedenih deželah podpirale nacistične zavojevalce.

6. aprila 1941 je Nemčija napadla Jugoslavijo in Slovenijo so zasedli Nemci (Gorenjsko in Štajersko), Italijani (Ljubljano, Dolenjsko, Notranjsko in Belo krajino), Madžari - zavezniški Nemcev — pa Prekmurje.

Jugoslovanska in s tem tudi slovenska komunistična partija (KP) je podprla okupatorje in delala propagando za Hitlerja.

22. junija je Nemčija prelomila pakt in napadla Sovjetsko Zvezo. Takoj so komunisti oklicali oboroženo vstajo, da pomagajo Sovjetom.

KP je v vojnih razmerah videla priložnost, da izvede revolucijo in tako pride na oblast. Revolucijo so preoblekli v osvobodilni boj, „Osvobodilna Fronta“ (OF), da bi jih ljudje podprli, a se je kmalu pokazalo, kateri je bil njihov glavni namen. Organizirali so gverilo (guerrilla) — partizanstvo, ga imenovali „osvobodilno vojsko“, ki pa je bilo pod absolutnim komunističnim vodstvom.

Njihov glavni namen je bilo pobijanje Slovencev, za katere so vedeli, da se bodo uprli komunizmu (do poletja 1942 ji bilo pobitih že okoli 3000 civilistov). Na okupatorje, s katerimi so stalno sklepali pogodbe, so pa delali le manjše atentate ali streljali na patrolje z namenom, da povzročijo od strani okupatorja krvave represalije — streljanje talcev, pošiljanje v koncentracijska taborišča, požiganje celih vasi, da s tem terorizirajo prebivalstvo, ki se jim je zaradi tega večkrat pridružil.

(Dalje prihodnjič)

SLOVENC V ARGENTINI

Romanje v Lujan

Mrzlo jesensko jutro je bilo v nedeljo, 13. maja, ko smo se odpravili v Lujan. Visoka stolpa sta že od daleč vabila v Marijino bližino. Veličastno pročelje bazilike je očiščeno; ob vhodu sta viseli obe zastavi, argentinska in slovenska ter naznanjali, da to nedeljo romamo Slovenci.

Geslo letošnjega romanja je bilo: Latinska Amerika naj živi iz Kristusa in za Kristusa. Ob desetih je bila romarska maša, ki jo je daroval delegat dušnih pastirjev v Argentini dr. Jure Rode; somaševal je g. pater Jože Petek OFM iz Slovenije. Po mogočni baziliki je odmevalo ljudsko petje, ki ga je vodila priložnostna skupina in gospa Anka Savelli Gaser spremljala z orglami. Mašo je vodil inž. Tone Podržaj; berili sta brala inž. Toni Kastelic in ga. Alenka Jenko Godec predsednica Zedinjene Slovenije. Pri pridigi se je dr. Rode spomnil treh važnih dogodkov. V Braziliji se je začela konferenca Južnoameriških škofov. Na dan romanja smo praznovali 90 letnico Marijinih prikazovanj v Fatimi in meseca maja se naša skupnost spominja 62 letnice odhoda iz domovine. Na konferenco katoliških škofov je prišel tudi papež Benedikt XVI, ki je poudaril, da se moramo držati vsega, kar nam je Bog povedal. „Vzdržite se vsega, kar je bilo darovano malikom.“ Ob obletnici Marijinih prikazovanj nas je pridigar opomnil, naj ohranimo vero v nebeško kraljestvo. „Se bomo Slovenci ob koncu časov zbrali v mestu večnega življenja?“ Ohraniti moramo pravilno pojmovanje in spoštovanje zakona ter družine. Prosimo Marijo, da bi imeli življenje v Kristusu.

Med sv. mašo je bilo na razpolago za spoved več slovenskih duhovnikov. Pri obhajilu je pel oktet iz Slovenije „Povodni mož“, ki je bil v Argentini na turneji.

Odmor med mašo in popoldansko pobožnostjo so rojaki izkoristili za kosilo in srečanja s prijatelji ter znanci. V zgodnjih popoldanskih urah smo se znava zbrali v baziliki. Najprej je bila pridiga, ki jo je imel pater Jože Petek OFM, gost iz Slovenije. Svoje misli je razvil ob Kristusovi obljudbi. „Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem ga, kakor ga daje svet.“

Po pridigi smo se uvrstili v procesijo za križem, zastavami in bandero Svetogorske Marije. Najprej so šli šolski otroci z učiteljstvom, sledili so jim možje in fantje ter družine z malimi otroki. Fantje so nosili kip lujanske Marije. Nato se je uvrstilo v procesijo lepo število narodnih noš. Brezjansko Marijo Pomagaj so nosili fantje oblečeni v narodne noše. Tudi ministrantov je bilo veliko. Nato so šli za procesijo duhovniki, redovnice, dekleta in žene. Med procesijo, ki se je vila po prostranem trgu pred cerkvijo, smo zbrano molili rožni venec in peli Marijine pesmi. V baziliki so bile pete litanije Matere Božje. Marijo smo prosili za naše družine, za slovensko skupnost, argentinski in slovenski narod. Sledil je blagoslov z Najsvetjšim. S pesmijo Marija skozi življenje smo se poslovili od lujanske Device in ji obljubili, da bomo prihodnje leto zopet romali, če Bog da.

m.m.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Oj slavljenec današnji, pozdravljen tisočkrat!
dr. Jure Rode 70-letnik

Dobri sva v računanju na pamet in se radi kosava med seboj: $2007 - 1937 = 70$, $70 \div 2 = 35$, $70 \times 70 = 4900$. Če kdaj ne moreva zaspati, pa štejeva ovčice. Med štetjem sva se spomnili, da vsako leto praznujemo nedeljo Dobrega pastirja, ki dobro pozna svoje ovce.

Na 4. velikonočno nedeljo, 29. aprila smo sanmartinski verniki prazniku Dobrega pastirja in duhovnih poklicev pristieli še praznovanje 70-letnice našega dobrega pastirja. Naš dragi župnik, dr. Jure Rode, je imel 27. aprila rojstni dan, 23. aprila pa je godoval.

V kapeli zavoda Srca Jezusovega je s slavljenecem somaševal pater Jože Petek, župnik v Prežganju. Gost iz Slovenije je v pridigi govoril o duhovnih poklicih. Zahvalil se je tudi vsem za topel sprejem v Argentini, posebno še predsedniku Viktorju Leberju za organizacijo njihove turneje. S kora se je razlegalo prelepo petje okteta Povodni mož. Slovesna in pristrčna sv. maša!

Po sv. maši smo se zbrali v spodnji dvorani Doma in voščili našemu župniku. Najprej so svojega kateheta pozdravili učenci Rožmanove šole, v narodnih nošah, s slovenskim šopkom in priložnostnimi verzi (Milena Petkovšek). V imenu farnega odbora je pozdravil naš mežnar Janez Filipič. Ljubeče je spregovorila v imenu Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina ga. Polona Makek. Predsednik Doma dr. Viktor Leber je v pozdravne besede vpletel spomine na g. Jureta iz otroških let. V imenu mladine je voščil predsednik Niko Škulj. Dobre želje mladcev in mladenk je poklonila

voditeljica Monika Zupanc Filipič. Slovenski pevski zbor pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic pa je čestital s pesmijo Slovenska zemlja (Jakob Aljaž). Ob poslušanju so slavljenec gotovo misli romale v rojstni kraj, v lhan pri Domžalah. Iskrene in pristrčne so bile vse besede pohvale, zahvale in priznanja dolgoletnemu župniku. Koliko let ga imamo med nami? Okoli trideset, to je skoraj polovico njegovega življenja!

Do besede je prišel seveda jubilat. V vsej svoji ponižnosti se je hitro znašel in citiral škofa dr. Rožmana, ki je nekoč dejal: „Sedaj šele vem, kaj vse bi moral narediti in kakšen bi moral biti.“ Zahvalil se je vsem za dobre želje in darila ter nas naprosil, naj ga še naprej spremljamo predvsem v molitvi.

Mladina je številnim navzočim postregla z zajtrkom. In že je oktet stoji, mogočno zapel: „Zadoni nam ... Oj slavljenec današnji, pozdravljen tisočkrat!“ Ob torti in prižganih svečkah smo vsi navdušeno zapeli Kol'kor kapljic, tol'ko let!

Tudi midve se pridružujeva vsem sanmartinskim rojakom in kličeva iz vsega srca: „Dragi naš g. Jure, še na mnoga leta!“

Sanmartinski lipi

SAN JUSTO

Občni zbor v Našem domu

V nedeljo 25. marca je po sv. maši v Našem domu potekal občni zbor našega društva. Predsednica Doma, ga. Mici Malavašič Cassullo, je pristrčno pozdravila navzoče, prosila za trenutek molka v znak spoštovanja in zahvale umrlim članom v preteklem letu ter pozvala predstavnike vseh organizacij, ki v Našem domu delujejo, za letno poročilo delovne dobe leta 2006.

Poročilo so podali s strani glavnege odbora g. Franci Štrubelj, blagajnik; dosedanja tajnica, Maria Ivana Tekavec in g. Andrej Selan za nadzorni odbor. Za organizacije so poročali: Nežka Lovšin Kržišnik za ZSMZ odsek San Justo; Irena Urbančič Poglajen je podala poročilo slovenske osnovne šole Franceta Balantiča; Marjan Godec za SDO — SFZ odsek

San Justo; Emi Urbančič Marušič za mladce in mladenke.

Iz obširnega poročanja tajnice je bilo razvidno razgibano, uspešno in pestro leto 2006, ko je Naš dom praznoval 50. obletnico. Izredni dosežki so potrdili začrtano pot vidcev, ki so pred več kot petdesetimi leti sanjali o lastnem prostoru, ki bi združeval rojake in prijatelje iz okolice San Justa. Plodno delo nam je omogočilo ne le praznovanje temveč tudi misel o kontinuiteti slovenske skupnosti v San Justu. Šola Franceta Balantiča je praznovala 55. obletnico; mladinski organizaciji 45. obletnico; ZSMZ 35. obletnico; Mešani pevski zbor tudi 35. obletnico.

Podrobno poročilo vseh prireditev ob 50. obletnici ste tudi lahko sledili preko člankov v tedniku Svobodna

Slovenija. Kot zaključek praznovanja, je Naš dom izdal bogato brošuro z opisom celotnega dela skozi 50 let.

Sledile so volitve za mesta v odboru, ki so letos zapadla. Novo izvoljeni odbor za leto 2007 je sedaj sestavljen takole: Mici Malavašič Cassullo predsednica, Karel Groznik podpredsednik, Tatjana Modic Kržišnik tajnica, Marija Novljan Uštar podtajnica, Franci Štrubelj blagajnik, Andrej Drenik podblagajnik, Mirjam Oblak kulturna referentka. Nadzorni odbor pa sestavljata Andrej Selan in Stanko Jelen.

Ga. Mici Malavašič Cassullo se je zahvalila odbornikom, ki so letos zapustili svoje mesto, zaključila občni zbor z molitvijo in povabila vse navzoče na kosilo, ki ga vsako leto prireja Zveza slovenskih mater in žena San Justo. Izkupiček kosila in srečelova je namenjen dobrodelni dejavnosti.

Novo izvoljenim odbornikom želimo veliko uspeha in vztrajnosti pri delu!

MIT

Občni zbor Zedinjene Slovenije (4)

Nadaljujemo z objavo razvoja 60. občnega zbora našega krovnege društva Zedinjena Slovenija, ki je potekal v nedeljo, 22. aprila. V tej številki povzamemo poročilo ravnateljice STRMB, prof. Nede Vesel Dolenc.

Poročilo o Srednješolskem tečaju

Slovenski srednješolski tečaj v Buenos Airesu, ki nosi ime ravnateljca Marka Bajuka, je novembra meseca ob zaključni prireditvi sklenil 46. leto življenja in mislim da upravičeno rečem plodnega delovanja. Sedež ima v Slovenski hiši msgr. Antona Oreharja, združuje pa dijake s področja velikega Buenos Airesa.

V šolskem letu 2006 je obiskovalo tečaj 158 dijakov ter dopisni dijakinji in sicer ena živeča v Izraelu, ter druga v Braziliji. V letošnjem letu pa se je v tečaj vpisalo 145 dijakov.

Ravnateljica tečaja je bila prof. Neda Vesel Dolenc in podravatelj dr. Štefan Godec. Proforski zbor so sestavljali: Franci Cukjati, prof. Neda Vesel Dolenc, cont. Nuška Belič Draksler, dr. Andrej Fink, lic. Rok Fink, dr. Štefan Godec, dr. Marko Kremžar, Miloš Mavrič, Anica Mehle, prof. Metka Mizerit, diplomiran časninar Tone Mizerit, Pavle Novak cm., prof. Mirjam Oblak, Vera Breznikar Podržaj, prof. Kristina Jereb Qualizza, Lojze Rezelj ter prof. Veronika Kremžar Rožanec. Tajniške dela je opravljala Alenka Jenko Godec. Proforskem zboru stoji ob strani odbor

staršev, kateremu je predsedovala Marija Mele Kocmur.

Tečaj je deloval skozi vse leto in sicer enaindvajset sobot. Pouk in druge dejavnosti so potekale po letnem delovnem načrtu in šolskem koledarju. Nobena ura ni odpadla, odsotne profesorje so nadomeščali kolegi ter delegat msgr. dr. Jure Rode, prof. Nevenka Godec Zupanc in Pavla Grbec.

Profesorji so poučevali naslednje predmete: slovenščino, ki vsebuje slovnico in slovstvo, verouk, svetovne nazore, družbeno vzgojo, slovensko zgodovino, zemljepis Slovenije, etnografijo, živo besedo in petje.

Šolsko leto se je začelo v soboto 11. marca s sveto mašo in uvodnim nagovorom ravnateljice. Ta dan smo bili počaščeni z obiskom ministra za šolstvo in šport Republike Slovenije dr. Milanom Zverom ob spremstvu šefa kabineta Petra Debeljaka. Nagovoril je vse navzoče dijake, profesorje ter starše. Bile so besede iz srca v priznanje in izziv za nadaljnje delo. Gospodu ministru smo se zahvalili za storitve in posredovanje.

Skozi leto pa so se vršile sledeče dejavnosti:

Še v mesecu marcu priprava na Velikonočne praznike.

V mesecu aprilu obisk ravnateljice gimnazije Vič pri Ljubljani, prof. Irene Perenič

ob spremstvu prof. Mirjam Jereb Batageljeve. Razgovor je potekal o možnosti spoznavanja in izmenjave dijakov.

V mesecu maju je bil sestanek staršev za prvi letnik. Profesorji so predstavili učne programe, možnost je bila dana za spoznavanje in razgovor.

Kot priprava na slovensko romanje v Lujan, so dijaki imeli dan duhovnosti. Izvedli smo tudi dobrodelno akcijo, namenjeno Slov. zavetišču škofa dr. Gregorija Rožmana.

17. junija je bil poslovlilni večer RAST XXXV ob abiturientskem potovanju v Slovenijo. Po sveti maši je sledil nastop in predstavitev almanaha pod naslovom „Naj bom bakla nema“, ki so ga pripravili abiturienti pod vodstvom prof. Metke Mizerit.

Po zimskih počitnicah 12. avgusta je bilo srečanje staršev na katerem je imel predavanje delegat msgr. dr. Jure Rode, pod naslovom „Je med nami vse zlato, kar se sveti?“. Isti večer so razredniki razdelili spričevala.

Dijaki so tudi obiskali likovno razstavo Andreje Quadri Brula in imeli možnost razgovora z ustvarjalko.

Prvi in drugi letnik se je udeležil gledališke predstave „Ariela, mala morsk deklica“, na Slomškovi proslavi.

Nižji letniki so se udeležili vzgojnih predavanj in srečanj pri mladcih in mladenkah. Vodila sta Franci Cukjati in Pavle Novak cm.

Spomnili smo se tudi v junijskih dneh na slovenske mučence - domobrance, obletnice samostojnosti Republike Sloveni-

je, dan vzgojiteljev ter študentovskega dne.

Dijaki tretjega letnika so obiskali Zavetišče Don Orione ter Marijino svetišče Schoenstadt, dijaki drugega letnika pa Slovensko zavetišče škofa dr. Gregorija Rožmana.

V mesecu oktobru pa nas je obiskal predsednik prve Slovenske vlade in evropski poslanec prof. Lojze Peterle ob spremstvu gospoda veleposlanika prof. Avgušтина Vivoda.

11. novembra smo imeli zaključno prereditev z zahvalno mašo v cerkvi Marije Pomagaj. Sledila je prereditev v dvorani z nagovorom ravnateljice prof. Nede Vesel Dolenc ter govorom veleposlanika prof. Avgušтина Vivoda, odrska predstava petošolcev ter video o njihovem potovanju po Sloveniji. Abiturienti so tudi prejeli diplome, knjižni dar pa najboljši dijaki posameznih letnikov.

Kot že omenjeno, so se petošolci udeležili abiturientskega potovanja, katerega je organiziralo Društvo Slovenija v Svetu. Udeležili so se tudi poletne šole slovenskega jezika, ki jo organizira Filozofska fakulteta ljubljanske univerze. Udeleževanje je štipendiral Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije. Abituriente so spremljali: prof. Karel Groznik, Pavle Novak cm. ter Ivana Tekavec.

Ravnateljica je zastopala tečaj na vseh uradnih prireditvah in sprejemih ter na Medorganizacijskem svetu.

To je bežen pregled dejavnosti Slovenskega srednješolskega tečaja ravnateljca Marka Bajuka v Buenos Airesu v letu 2006.

LEKTURICE

Ah, ta dvojina!

VERA BREZNIKAR PODRŽAJ

S skovankami vam ne bomo težili več, ker so marsikomu trn v peti. Ni kaj z njimi. Stvar je ad acta. Majsko kramljanje je posvečeno dvojini. Ja, kar tako brez anestezije, kot takrat, ko nam kdo iz pete ali kakega drugega (bolj ali manj vidnega) dela telesa izpulji trn ali bodico.

Navdušeni smo nad dvojino, saj je posebnost slovenščine. Ponosni smo nanjo, ponašamo se z njo, češ, da so le redki jeziki, ki jo sploh imajo. V teoriji vse lepo in prav! V praksi pa nam ne gre vedno z levo roko. V slovenskih domovih naročamo dve kave, dve skodelice čaja, dve kokakole, dve klobase, dve „empanade“ in druge dobrote (seveda še kakšno moškega spola). Če nas kakšna dobra duša popravi („dve kavi“ ...), smo še užaljeni in si zaželimo, da bi slovnični števili bili le dve: ednina in množina. Ah, ta dvojina! Najraje bi jo nekam brcnili, da nam ne bi bila Ahilova peta.

Pri tem hudovanju pa vendar pozabljamo, da bi bili brez dvojine prikrajšani za marsikaj. Med drugim za dobrega angela smeha, ki nam ga v romanu *Posmehljivo poželenje* duhovito predstavi Drago Jančar: „Dobri angel smeha, vsak dobri angel je nevidno

potopljen v dva, v dvojino. Lahko tudi v enega, lahko je tudi z enim, samo z Louiso in z nikomer drugim. On ni nikoli tretji. Svet je za dva in za dobrega angela z njima, s tretjim so že težave. Dobri angel nikoli ne spremlja množine, množina je tretji, ki prinaša zlo. Množina ni dobra, dobra je dvojina. Še slabša od množine je množica: množica, ti si satan. Slovenski jezik je najlepši, ker ima dvojino. Dvojina je lepa, dvojina je topla (...)

Dobri angel in naša dobra lektorica sta nas spodbudila k razmišljanju:

DVOJINA, NE MNOŽINA

Le kako mi ne bi bila dvojina tako pri srcu? Že pred rojstvom je bila zame samodejna, saj sem dvojčica. Z bratom sva devet mesecev preživela v materinem telesu in na varnem delila toplino. Triletna sestra je v času pričakovanja vsak dan molila za Verico in Markota (slovnično pravilno Marka). In res, dvojajčna dvojčka sva prišla na svet. Nekega 3. septembra se je z najinim prihodom sreča v družini podvojila, družinica pa se pomnožila.

Za mamo se je gotovo začel nekakšen dvoboj. Sama proti dvema bitjema. Morala je dva nahraniti, previti, potolažiti in še marsikaj. Ko je

nekoč nekaj dni deževalo, je kar sproti šivala plenice, da jih je bilo dovolj za oba. Midva pa sva ji v priznanje in zahvalo veselo prepevala v duetu, najbrž celo dvoglasno.

Kmalu sva odkrila, da imamo poleg očka in mame še drugo dvojico, in sicer nebeško. V domačem krogu sva vzljubila Boga Očeta in božjo Mater Marijo.

Starša sta poskrbela za našo dvojezičnost. Naučila sta nas slovenskega jezika, ki smo ga doma z branjem in razgovorom lepo gojili. Španščine smo se priučili mimogrede, ko smo se igrali s sosedi, in seveda v šoli. Obiskovali smo dve šoli: argentinsko in slovensko. Marsikdaj smo v sebi začutili razdvojenost. Kasneje smo uvideli, da v nas sobivata dve kulturi in da nas obe bogatita.

V dvoje sva z možem začela skupno pot pred dvajsetimi leti. V zakonski zvezi še vedno velja le dvojina in nikakršna množina, kot je v današnjem svetu v modi. Dvojina ne, množina pa je bilo najino vodilo pri posredovanju življenja kot Stvarnikova sodelavca.

Dvojčica sem že petinštirideset let in še vedno mi je pri srcu dvojina, saj se rima z besedami toplina, milina, modrina, ki jih najlepše doživimo v dvoje.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Vsi smo Cerkev

Cerkev z veliko začetnico, ni nekaj izven nas, ni nekaj poleg nas ali brez nas. Mi smo Kristusova Cerkev. Kristus jo je ustanovil na temelju apostolov in vernikov v tistem času. Dal ji je življenje na binokšno nedeljo, z namenom, da bi se vsi ljudje mogli zveličati in je prav zato poslal apostole po vsem svetu.

Cerkev ni samo papež, škofije in duhovniki. Vsi verniki sestavljamo to božje kraljestvo na tem svetu in vsi smo odgovorni za zveličanje vseh.

Stopili smo v to božjo družino s *krstom*, ko nas je Bog sprejel celo kot svoje posinovljene otroke. Njemu se moramo zahvaliti, da smo kristjani, kar ni samo eno ime več, ampak pomeni to veliko spremembo v našem življenju. Postavljeni smo na svetilnik kot luči, ki naj svetijo vsem, ki gredo mimo. Nihče se temu ne more odpovedati in nihče ne more reči, da nima odgovornosti za druge. Z našim življenjem in delom smo vsi dolžni dajati zgled, ki naj jih drugi vidijo, posnemajo in tako slavijo nebeškega Očeta. To je dolžnost vse Cerkev in posameznega kristjana, ki v njej izpolnjuje svoje poslanstvo.

Nikdar niso verniki-laiki imeli v Cerkvi tolikega priznanja s strani cerkvenega vodstva, papeža in škofov, kot je to v času po 2. vatikanskem cerkvenem zboru in danes, ko oni od vernikov pričakujejo pomoči, nasvetov in sodelovanja, da bi božje kraljestvo na zemlji ponovno imelo in dobilo svoje mesto, ki mu pripada.

Bolj ko bo to prepričanje, da smo vsi Cerkev in odgovorni za zveličanje vseh in jim dolžni pri tem pomagati, prevladalo v našem mišljenju, manj bomo zahtevali od škofov in od papeža samega in več bomo v ta namen napravili in molili za nas same in za druge.

Danes imajo, vedno so imeli, a danes se bolj poudarja, veliko vlogo laikov-vernikov v Cerkvi, kjer jih nihče ne more nadomestiti.

Ne prepuščajmo terena drugim verstvom, ki danes, brez dvoma, pobirajo obilne sadove in žanjejo, kjer sami niti niso sejali. Dela, ki ga mi kot Cerkev, moramo opraviti, ne prepuščajmo drugim, ker bo to verjetno ostalo neopravljeno.

Božja družina, ki niso samo papež, škofje in duhovniki, ampak vsi verni ljudje ali Cerkev na tem svetu, bo ostala brez njih, ki so ob krstu, po svojih zastopnikih, obljubili zvestobo do konca.

POPRAVEK

Občni zbor na Pristavi

V članku o pristavskem občnem zborom, so izpadla imena odbornikov, za katere se pisec prizadetim oprostja in prosi, da ne bi prišlo do morebitnih zamer.

Družabni referent odbora je **prof. Kristjan Vivod**; odbor za olepšanje in

vzdrževanje igrišča sestavljajo: **Matija in Aleks Klemenčič**, **Igor Ahčin**, **Aleksander Gaser ter Marko Jerovšek**; predsednica odbora staršev je **Klavdija Rant Urbančič**; voditeljica folklorne skupine pa **Adrijana Ahčin**.

BARILOČE

Povodni mož je gostoval

Prvega maja je gostoval v Bariločah slovenski oktet „Povodni mož“. Koncert je bil v topli in akustični Metodistični cerkvi (prav tam, kjer je pred leti pel Oktet „Deseti brat“).

V Bariločah deluje stalno sedem ali osem zborov, poleg tega je slovenska prisotnost v bariloških glasbenih krogih stalna in sega nad štirideset let nazaj. Zato ni čudno, da je bila cerkev polna poslušalcev, čeprav je bil prazničen dan in poleg tega z zelo slabim vremenom. Želimo poudariti, da je bilo med publiko veliko ne-Slovencev.

Koncert je predstavil predsednik Slovenskega planinskega društva arhitekt Andrej Duh (ki je tudi član zbora Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche). Dvojezično je nagovoril oktet in napovedal komade, ki jih je potem Povodni mož predvajal.

Koncert se je začel s skladbo „Slovenec sem“, ki jo je uglasbil Gustav Ipavec (rojen v Šentjuriju pri Celju leta 1831 in ki je umrl prav tam leta 1908). Že s to prvo pesmijo, je oktet Povodni mož prinesel slovenski publiko košček Slovenije. Sledil je Oče naš (Fran Venturini 1882-1952).

Naslednji komad je bil madrigal najvažnejšega slovenskega renesančnega skladatelja. Iacobus Gallus (1550-

1591) je uglasbil mnogo madrigalov, katerih sto je bilo natiskanih (deloma jih je poslal v tiskarno Iacobus sam, druge je poslal natisniti njegov brat Jurij po prerani Gallusovi smrti). Zapeli so nam štiriglasen „Quam gallina“ (Kadar kokoš znese jajce, ki glasno prej pove, pa tudi potem, ko je Gallus že odložil težko breme). Mnogokrat je Gallus napisal tekst, v katerega je vložil tudi vzdevek, s katerim so ga tedanji glasbeniki imenovali.

Sledile so sledeče pesmi: Po jezeru (Miroslav Vilhar), Pod rožnato planino (Danilo Bučar, rojen leta 1896), Pesem od rojstva (zapisal in za moški zbor priredil Luka Kramolc, rojen leta 1892. To pesem sem prvič slišal pred štiridesetimi leti v Slovenski hiši. Pel je Buenosaireski oktet, Mežnar je pel za 'mežnarja'), ter Eno si zapojmo.

Po kratkem premoru so nam zapeli: Triglav (Jakob Aljaž 1845-1927), Barčica (Francé Marolt, 1891-1951), Dečva pa v hartalcu (Danilo Bučar), Na poljani (Vinko Vodopivec, rojen leta 1878), Flosarska (Oskar Dev 1869-1932), Pijmo bratci vince (Matija Tomc, rojen leta 1899), Pa se sliš' (Karol Pahor), in Tam na vrtu (Fran Albrecht).

Po dolgotrajnem aplavzu so nas pogostili še z tremi pesmimi.

Zadnja od njih je bila „Žabe“ (Vinko Vodopivec). V imenu slovenske in ne-slovenske glasbene skupnosti se zahvaljujemo oktetu Povodni mož, ki nas je popeljal s petjem v Slovenijo: starejše v njihovo rodno domovino, ostale pa pogostil z lepo slovensko pesmijo.

Profesor Andrej Jan

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Dolenjska - Suha roba

Besedilo, ki sledi, je povzeto iz knjige „Slovenija, pokrajine in ljudje“, Založba Mladinska knjiga - 1998. Maja Topole.

Izdelovanje lesenih uporabnih in okrasnih predmetov ter orodja ali t. i. suhe robe je bilo v preteklosti razširjeno v marsikateri slovenski gozdnati pokrajini, a po obsegu se nobena ne more primerjati z ribniško-kočevskim območjem. Tukajšnji delavni in iznajdljivi človek je lesno bogastvo najbolj izkoristil, se stoletja prilagajal novim potrebam, sledil povpraševanju, posodabljal izdelke in tehniko izdelave ter uvajal vedno nove proizvode. Samo v ribniški občini suhorobarstvo in lončarstvo še danes zaposlujeta okrog 1000 ljudi in imata vidno mesto v ribniško-kočevskem gospodarstvu.

Že v 14. stoletju so bili izdelki namenjeni tudi trgovanju. Obrt se je posebej razmahnila po letu 1492, ko je cesar Friderik III. uzakonil prosto trgovanje s suho robo, izdelano doma. Kmetu, ki je trpel zaradi pogostih turških pustošenj, je skušal

olajšati položaj in preprečiti praznjenje že tako redko poseljene pokrajine. Pridobljeno pravico so kmetje ohranjali skozi stoletja.

Posest, ki je bila zelo razdrobljena, ni mogla preživeti številnih ust.

Mali kmetje pa tudi bajtarji oziroma kočarji so bili v času, ko ni bilo dela na polju, prisiljeni poskrbeti za dodaten zaslužek z izdelovanjem lesenih izdelkov. Največji razmah je obrt doživela sredi 18. stoletja, potem pa je vse do nedavnega nazadovala.

V začetku 20. stoletja je bilo na ribniškem območju blizu 5000, v štiridesetih letih pa 6000 izdelovalcev, kar pomeni, da se je s suho robo ukvarjal vsak peti prebivalec. Medtem ko se obrt na Ribniškem neprestano razvija, je na Kočevskem pred 2. svetovno vojno skoraj zamrla. S posameznimi vejami suhorobarstva so se ljudje ukvarjali tudi v sosednjih pokrajinah: na Blokah, v Velikolaščanski pokrajini, v Škocjanskih in Vidovskih hribih vse do

Ljubljanskega barja, pa tudi na Dobropolju in v Dolenjskem podolju.

V času prevlade ročnega dela so sodelovali vsi člani velikih družin, tudi otroci in starejši ljudje. V začetku 20. stoletja je na primer šestčlanska družina letno naredila okrog 1000 rešet in ret in s tem zaslužila 1000 kron. Skupaj je bilo v enem letu izdelanih na deset tisoče večjih in na sto tisoče manjših predmetov, na primer 250.000 žlic. Žlica je bila najbolj značilen ribniški izdelek. Ljudje so delali v skupinah, kar je spodbujalo družabno življenje na vasi.

Čeprav je železnica med Ljubljano in Kočevjem po letu 1893 spodbudila odvoz surovega lesa, je suhorobarstvo še vedno cvetelo. Konec 19. stoletja so Ribničani prodajali prek 100, pred začetkom 2. svetovne vojne pa že 385 različnih lesnih izdelkov. Posamezna območja, vasi ali družine so se ozko usmerili v eno ali več področij razvejene lesne obrti: obodarstvo, podnarstvo, posodarstvo ali pintarstvo, žličarstvo, kuhalničarstvo, ročno mizarstvo, strugarstvo, orodjarstvo, pletarstvo, rešetarstvo, delovanje zobotrebcev, okrasnih predmetov in otroških igrač, zabojev, gajbic in še marsičesa. V času Marije

Terezije so se nadarjeni posamezniki hodili izpopolnjevati celo v dunajsko obrtno šolo.

Končne izdelke so sušili v sušilnih kopalih, potem pa jih ponujali po rednih tedenskih sejnih v Sodražici. Pokupili so jih krošnjari in šele ti so jih posredovali uporabniku doma ali daleč na tujem. Nekateri pol-izdelke so dokončali kar na terenu. Ribniški krošnjariji so trgovali po vsej Avstriji in Ogrski, Češki, Galiciji in Romuniji, po sredozemskih deželah od Portugalske do Male Azije in zašli celo v severno Afriko ter na vzhod do Indije. Pred 2. svetovno vojno je po svetu s krošnjami hodilo še 360 Ribničanov. Izostriili so si posluš za tržišče in na popotovanjih od pomladi do jeseni pridobili številne bogate izkušnje in ideje za možne nove izdelke in tehnologijo. Posredovali so jih izdelovalcem doma, ti pa so jih prej ali slej uresničili. Krošnjariji so bili tudi prenašalci drugih kulturnih vrednot, kar je odsevalo v ribniško-kočevski pokrajini. V bližnje kraje so se krošnjariji odpravljali z vozovi in včasih blago zamenjali kar za žito. Danes so tradicionalne krošnje in vozove zamenjali suhorobarski tovrnjaki, ki so prava potujoča trgovina.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

V EKSLUZIVNEM KLUBU

Slovenija je dobila povabilo v Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), v katero naj bi bila sprejeta 17. maja. „Vabilo je Slovenija čakala deset let in je zelo pomembno,“ je poudaril, saj je OECD „ekskluziven klub“ 30 gospodarsko najučinkovitejših držav na svetu. Za povabilo so zaslužni predvsem ugodni gospodarski kazalci in prevzem evra, so za STA ocenili nekateri slovenski ekonomisti. Obenem poudarjajo, da si Slovenija članstvo v elitnem klubu 30 gospodarsko najuspešnejših držav zasluži, od članstva pa pričakujejo pozitivne posledice.

SLOVENIJA V SVETU ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

Generalna skupščina ZN je s 168 glasovi od potrebnih 97 izvolila Slovenijo v Svet za človekove pravice. Slovenija bo članica postala 20. junija letos, potem ko se je za članstvo potegovala že lani, vendar neuspešno. V okviru vzhodnoevropske skupine sta bili kandidatki za dva prosta sedeža skupaj s Slovenijo še Belorusija in BiH. V prvem krogu nobena ni dobila dovolj glasov, v drugem pa je slavila BiH s 112 glasovi proti 72 za Belorusijo.

MEDVED NA GOLOVCU

Na Golovcu, v neposredni bližini Ljubljane, so v gozdu opazili odraslega medveda ali medvedko in mladiča. Ljubljanska policija je o tem obvestila ministrstvo za okolje, kjer deluje posebna skupina, pristojna za ukrepanje v takšnih primerih, je poročal Radio Slovenija.

JAKOPIČEVE BREZE V SONCU

Slikarska zbirka Narodne galerije je bogatejša za delo Breze v soncu slovenskega impresionista Riharda Jakopiča. Sliko, ki je signirana in datirana z letnico 1905, je galeriji podaril Vladimir Urbanc iz Montreala. Urbanc je na novinarski konferenci povedal, da se je za donacijo odločil iz dveh razlogov: ker bi se slika v Kanadi „izgubila“, saj je Jakopič tam neznan, in v spomin na očeta Antona Vladimira Urbanca, saj bo tako ime Urbanc še dolgo „živele“ v Ljubljani. Direktorica Narodne galerije Barbara Jaki je Urbančevu dejanje označila kot „redko in plemenito potezo, ki odraža velikega človeka in zavednega domoljuba“. Urbančeva poteza ji vliva upanje, da njegova donacija galeriji ne bo ostalo osamljeno dejanje, ampak ji bo sledila še kakšna.

VEČ DIPLOMANTOV

Na višjih strokovnih šolah in visokošolskih zavodih v Sloveniji je lani diplomiralo 17.145 študentov, kar je 8,6 odstotka več kot leto poprej. Najbolj se je povečalo število diplomantov dosedanjih podiplomskih študijskih programov (specializacija, znanstveni magisterij, doktorat), saj se je njihovo število v letu 2006 glede na predhodno leto povečalo za četrtno. Po podatkih Statističnega urada RS sta bili med diplomanti dosedanjih visokošolskih podiplomskih programov slabi dve tretjini žensk. Med diplomanti višješolskega strokovnega in dosedanjega visokošolskega podiplomskega študija je bilo razmerje med spoloma bolj izenačeno, saj je bila diplomantka dobra polovica (53 odstotkov).

PO SVETU

FRANCIJA

V Franciji se začenja volilna kampanja pred parlamentarnimi volitvami, ki bodo v dveh krogih potekale 10. in 17. junija. Ena od javnomnenjskih raziskav je pokazala, da bi v prvem krogu desnica novega predsednika Nicolasa Sarkozyja dobila 40 odstotkov glasov. Za socialiste bi glasovalo 28 odstotkov volilnih upravičencev.

ČRNA GORA PRAZNUJE

V Črni Gori obeležujejo prvo obletnico neodvisnosti, pridobljene na referendumu 21. maja lani. Osrednja slovesnost je bila v Cetinju, kjer je zbrane nagovoril črnogorski predsednik Filip Vujanovič. Slednji je že pred dnevi obljubil, da bo tudi peto leto svojega predsedniškega mandata posvetil uveljavljanju interesov Črne Gore, njemu napredku ter izgradnji stabilne in demokratične družbe.

SVETOVNA BANKA

Pretekli teden je svetovno politično sceno močno zaznamoval tudi odstop predsednika Svetovne Banke Paula Wolfowitz. S tem se je končal škandal, ki je bremenil to ustanovo vse od letošnjih spomladanskih srečanj. Wolfowitz je namreč pred nastopom položaja leta 2005 svoji spremljevalki priskrbel višjo plačo in napredovanje. Svetovno banko bo tako vodil le še do 30. junija, medtem pa so se v javnosti že pojavila ugibanja, kdo bi ga utegnil naslediti.

VZHODNI TIMOR

Nobelov nagrajenec za mir Jose Ramos-Horta je zaprisegel preteklo nedeljo kot novi predsednik Vzhodnega Timorja. Ramos-Horta, ki je na mestu predsednika nasledil

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Tretji visokošolski študijski dan

Slov. visokošolci in visokošolke so imeli v ned. 19. maja svoj študijski dan. Vršil se je v prostorih kolegija na ulici Tequendama 3757 v Villa Devoto. Udeležilo se ga je lepo število mladine, ki studira na posameznih fakultetah buenosaireškega vseučilišča. Ob 9.30 uri je imel mašo duh. asistent Slov. kat. akad. društva g. dr. Ignacij Lenček, dekan slov. bogoslovne fakultete, ki je imel po evangeliju na zbrano akad. dijaštvo lep in tehten govor o učiteljski nalogi Cerkve.

Po maši je predsednik SKAD g. Vladimir Voršič začel tečaj s kratko molitvijo. Pozdravil je duh. asistenta g. dr. Ign. Lenčka, predsednika SKAS-a g. ravnatelja Ivana Prijatelja in dop. predavatelja g. R. Smersuja ter omenil, da je let. tečaj posvečen študiju soc. vprašanj ...

Prvi letošnji filozofski večer Slovenske kulturne akcije (drugi kulturni večer) je privabil v soboto dne 18. maja v Bullrichevo dvorano lepo število poslušalcev, ki so z zanimanjem sledili predavanju prof. **dr. Milana Komarja** o „Pravici do drugačnosti“.

OSEBNE NOVICE

† **Jožef Rijavec**. V Bs. Airesu je umrl 83. letni staronaseljenec Jožef Rijavec, doma iz Solkana pri Gorici. Zapušča ženo, sinove in vnuke. N. v m. p.

† **Avguštin Dornik**. V mestu Olivos je umrl po dolgi boleznini in hudem trpljenju, previden z vsemi zakramenti, staronaseljenec, 48. letni Avguštin Dornik iz Števerjana pri Gorici. Zapušča ženo in brate. N. v m. p.

Poroka. V Bariločah se bosta jutri, 24. maja t. l., poročila g. **Jožko Simčič** in gđc. **Heidy Anna Landolt**. Iskrene čestitke!

LANUS

Trije naši fantje iz Slovenske vasi in sicer Burja Tone, Črnak Lojze in Grbec Mirko so se udeležili letošnjega vseslovenskega romanja v Lujan peš. Po sedemnajst urni hoji iz Lanusa so srečno prispeli na cilj, kjer so se naslednje jutro priključili romarski pobožnosti ostalih Slovencev, ki so se pripeljali z vlakom in avtobusi.

Po šmarnični pobožnosti je naša šolska mladina v nedeljo 19. t. m. priredila v domu lepo uspelo materinsko proslavo pod vodstvom požrtvovalne gđc. Zdenke Virantove. Vrstilo se je petje nad štirideset otrok močnega mladinskega zbora, recitacije, govori in igra. Otroci so med seboj tekmovali, kdo bo lepše zapel in igral. Burjev fantek in Celarčev Boris sta kot alt in sopran lepo zapela znano pesem o mamicici po češki melodiji. Posrečena je bila tudi igra „Mamin god“, kjer so se mali in stari od srca nasmejali. Hvaležni učiteljici, ki je otroke tako lepo pripravila za to prireditev, so se starši zadovoljni vračali na svoje domove.

Svobodna Slovenija, 23. maja — št. 21

prijubljene vodjo upora proti indonezijski vladi Xanana Gusmaa, je med slovesnostjo ob zaprisegi poudaril, da si bo prizadeval za poenotenje revnega naroda. Že nekaj ur po njegovem prevzemu predsedniških dolžnosti pa so izbruhnili nemiri, ki so zahtevali smrtno žrtev in več ranjenih.

BLAIR ZADNJIČ PRI BUSHU

Britanski premier Tony Blair je bil v sredo, 16. maja na zadnjem obisku pri ameriškem predsedniku Georgu Bushu. Glavna tema pogovorov je bila vojna v Iraku. Prav tako sta sogovornika poskušala zblížiti stališča glede podnebnih sprememb in mednarodne trgovine. Blairov odhod prinaša nekaj negotovosti v odnose med Londonom in Washingtonom, saj njegov najverjetnejši naslednik Gordon Brown ne bo gojil tako tesnega prijateljstva z Bushem.

RESUMEN DE ESTA EDICION

PEREGRINACIÓN A LUJÁN

El segundo domingo de mayo los eslovenos y sus descendientes, peregrinan a Luján para dar gracias a la Virgen. En la entrada de la basílica estaban las banderas argentina y eslovena, anunciando la peregrinación. La jornada del 13 de mayo se inició con la santa misa a las diez horas. El padre Jorge Rode hizo mención a la conferencia episcopal latinoamericana que se estaba desarrollando en Brasil, así como, al 90° aniversario de la aparición de la Virgen en Fátima. También recordó a los fieles que en el mes de mayo los eslovenos conmemoran 62 años desde que debieron abandonar su tierra.

En horas tempranas de la tarde continuó la celebración religiosa con un sermón a cargo del padre Jože Petek, de Eslovenia. Siguió el día con la procesión de los fieles junto a las imágenes de la Virgen de Luján y de María Auxiliadora (Marija Pomagaj). Tras el canto de las letanías a nuestra Madre celestial, concluyó la peregrinación anual de eslovenos a Luján. (Pág. 3)

TAMBIEN EN ESLOVENIA

La organización de los eslovenos por el mundo, con sede en Ljubljana, invitó a los eslovenos que emigraron desde la Argentina y sus descendientes a la peregrinación a Brezje. Éste es el punto de peregrinación más importante de Eslovenia. Allí se encuentra la imagen de Marija Pomagaj (María Auxiliadora) y ya hace 12 años que la imagen de la virgen de Luján acompaña a los argentinos que residen en tierra eslovena. El día elegido fue el 13 de mayo y la misa estuvo a cargo del padre lazarista Janez Cerar que vivió algunos años en Lanús. (Pág. 6)

ANIVERSARIO DE MONS. RODE

En San Martín se celebró el cumpleaños y el santoral de mons. Jorge Rode, coincidiendo la celebración con el domingo del Buen Pastor. La misa dominical en la capilla del colegio Corazón de Jesús dio comienzo al día festivo que luego siguió en el centro esloveno de San Martín, donde todas las organizaciones participaron saludando a su guía espiritual y deseándole muchos años más. (Pág. 3)

¿QUÉ ES EL DUAL?

El idioma esloveno entre otras particularidades y peculiaridades tiene además del singular y plural, al dual. La autora de "Lekturice" dice que es el talón de Aquiles de más de uno y da ejemplos cotidianos en los cuales la regla no se aplica correctamente. La autora encuentra maravilloso al dual y lo fundamenta, aplicándolo a su experiencia personal y familiar. Ella tiene un hermano mellizo; en lo religioso, ama a Dios y María; aprendió dos idiomas; en ella conviven dos culturas; y en su vida matrimonial reina el dual y jamás el plural. (Pág. 4)

TODOS SOMOS IGLESIA

La Iglesia de Cristo somos todos, no está formada únicamente por el Santo Padre, los obispos y sacerdotes. El mismo Cristo le dio vida el día en que los apóstoles recibieron al Espíritu Santo en Pentecostés. Todos los creyentes formamos parte de la Iglesia desde el instante en que fuimos bautizados. El padre José dice, que somos focos de luz que iluminan a todos los que pasan. Esta es nuestra responsabilidad. Los laicos-religiosos debemos contribuir a que la Iglesia continúe viva. No perdamos terreno frente al avance de otras religiones por no cumplir con la promesa bautismal. (Pág. 4)

POVODNI MOŽ EN BARILOCHE

El octeto de Eslovenia que visitó a la Argentina, incluyó en su gira a la ciudad de Bariloche. El concierto lo presentó el 1 de mayo y a pesar de ser un día no laborable, tuvieron una gran audiencia. El público, en buena medida no-eslovenos, acompañó a los músicos y se deleitó con las interpretaciones de las canciones. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 — C1407GSR BUENOS AIRES — ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Maruša Zurc Čeč, Marija Ivana Tekavec, Vera Breznikar Podržaj, Viktor Leber, Metka Mizerit, Neda Vesel Dolenc in Andrej Jan.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires — Argentina — Tel.: (54-11) 4301-5040 — E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater, Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

Žalni praznik spomina in pričevanja

DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 10. junija 2007, ob 16, uri v Slovenski hiši

- Koncelebrirana sv. maša
- Molitve in poklon pred spomenikom
- Spominska akademija v dvorani

Počastili bomo vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

ARGENTINCI V SLOVENIJI

Luján na Brezjah

Tudi letos je Izselsko društvo Slovenija v svetu povabilo nekdanje izseljence in njihove potomce, ki so se preselili v Slovenijo, na romanje k Mariji Pomagaj na Brezje. Upoštevajoč romanje v Buenos Airesu, je tudi to romanje imelo datum 13. maja, saj je največ romarjev prav iz Argentine. Izredno lepo vreme je privabilo številne romarje, ki so se ob 13. uri udeležili romarske maše. Daroval jo je za žive in mrtve rojake po svetu lazarist Janez Cerar, ki je nekaj let preživel v Slovenski vasi v Lanusu. Janez se vedno rad in s hvaležnostjo spomni tistih let, ki jih je preživel v Argentini.

V pridigi je lepo povezal tri Marijine podobe, brezjansko, lujánsko in fatimsko. Lujánsko je omenjal v zvezi s skoraj istočasnim romanjem v Luján. Datum pa je sovpadal s praznikom Fatimske Marije, spominom na tamkajšnja prikazovanja in na dan, ko je Marija pred šestindvajsetimi leti stala ob strani papežu Janezu Pavlu II in ga obvarovala smrti. V to marijansko povezavo je vpletel tako nedeljsko liturgijo besede kot prepričanje, da so izseljenci zmogli ohraniti zvestobo Bogu in narodu prav s pomočjo nebeške Matere.

Med mašo je močno zvenelo ljudsko petje, ki ga je prof. Marko Bajuk spremljal na orgle. Ob koncu so se romarji zgrnili okoli podobe Marije Pomagaj, da se ji zahvalijo za vso pomoč in se ji priporočili še vnaprej. Mnogi so obiskali kip luhanske Marije, ki že dvanajst let s stranskega oltarja sprejema rojake, ki so se priselili iz Argentine.

Pred cerkvijo je bilo tudi razgibano, saj so prisotni čestitali g. Stanku Slaku, ki je dočakal svojih prvih osemdeset let, mu nazdravili in zapeli ter si v domačem razgovoru izmenjali novice.

5,55 JE KAR VISOKO

Andrej Poljanec je na prvenstvu konference Missouri Valley na ameriški univerzi Drake v mestu Des Moines zmagal v skoku s palico (5,55 metra) in z osebnim rekordom za 6 cm zgrešil slovenski rekord Jureta Rovana. Drugi slovenski predstavnik Brežičan Rožle Bucalo pa je skočil 7,33 m v daljino in bil tretji.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 22. maja 2007	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,35 US dolar
1 EVRO	1,50 KAD dolar
1 EVRO	4,24 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Poroka
 V Pachecu sta se poročila **Zofija Zorko** in **Erik Wolfart**. Čestitamo in želimo obilo sreče!

Smrt
 V Hurlinghamu je umrl g. **Jože Dejak** (86); v Ramos Mejiji g. **Pavle Novak** (79); v Moronu **Laura Kočar roj. Roveda** (55). Naj počivajo v miru!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje družini Eiletz, ki je v spomin g. Milanu Volovšku darovala \$ 100.- v dobrodelni sklad. **Bog povrni!**

OBVESTILA

- PETEK, 25. maja:**
Skupni mladinski športni dan na Pristavi.
- NEDELJA, 27. maja:**
Žegnanje v Slovenski hiši.
- SREDA, 30. maja:**
Učiteljska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.
- SOBOTA, 2. junija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 3. junija:**
Procesija sv. Rešnjega Telesa v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji.
- SOBOTA, 9. junija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 10. junija:**
Domobrantska proslava, v spomin žrtv vojne in revolucije, v Slovenski hiši ob 16. uri.
- ČETRTEK, 14. junija:**
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ki bo posvečen spominu naših junakov.
- SOBOTA, 16. junija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- ČETRTEK, 21. junija:**
Mesečni sestanek Z.S.M.Ž iz San Martina. Posvečen bo vsem vojnim žrtvam. Njim v spomin bo govorila ga. Saša Hartman Golob, v domu ob 16 uri.
- SOBOTA, 23. junija:**
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Začetek z mašo ob 19. uri.

Dragi rojaki!

Letos obhajamo tridesetletnico smrti pisatelja Karla Mauserja. Temu zamolčanemu slovenskemu ustvarjalcu se želi Rafaelova družba skupaj z župnijo Podbrezje pokloniti s spominsko prireditvijo, ki bo na dan državnosti, v ponedeljek, 25. junija, v Podbrezjah.

Slovesnost bomo začeli ob 10^h s sveto mašo, nato bo sledil kulturni program z odkritjem Mauserjevega spomenika.

Ker je bil pisatelj priljubljen tudi v Argentini, vas prisrčno vabimo, da se slovesnosti udeležite, če boste v tem času na obisku v Sloveniji.

Rafaelova družba in župnija Podbrezje

„Pridi, zvesti služabnik!“

Vsem prijateljem in znancem sporočam, da nas je 9. maja, v 84. letu starosti zapustil moj dragi mož, gospod

PETER ČARMAN

Iskreno se zahvaljujem g. Franciju Cukjatiju za molitve ob krsti in vodstvo pogreba. Iskrena hvala vsem, ki so ga prišli kropiti, izrazili sožalje in molili zanj.

Žaluoja žena **Jacinta E. Olivera Čarman** v imenu sorodstva

„Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte. V hiši mojega Očeta je mnogo bivališč. Če bi ne bilo tako, bi vam bil povedal, ker odhajam, da vam prostor pripravim.“

Jn. 14, 1

Z veliko žalostjo sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je 15. maja, star 79 let, za vedno zapustil naš dragi mož in oče, gospod

PAVLE NOVAK

Iz srca se zahvaljujemo vsem duhovnikom somaševalcem pri pogrebnih sveti maši.

Hvaležni smo vsem, ki ste ga prišli kropiti, molili zanj, nas tolažili, se udeležili pogrebne svete maše in ga spremljali na pokopališče.

Hvala tudi za petje pri sveti maši in na pokopališču. Naj vsem Bog bogato poplača!

Ohranjali ga bomo vedno v svojem spominu in ga priporočamo v molitev.

Žaluoja:
 žena: **Marica, roj. Glavan;**
 sinovi: **Jože z družino, Franci in Pavle;**
 hčerki: **Marija in Rezka z družinama;**
 vnuki: **Lučka, Andrejka, Monika, Tomaž, Karina, Zofija, Pavle, Nikolaj in Matjaž**
 ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija in Združene države Amerike